

jeg ikke sige noget om, men jeg tror, det ærede Medlem vilde have gavnet den sønderjydske Befolkning mere, om han her i Rigsdagen vilde have gjort et Arbejde for at gøre de Love, der skulde vedtages, saa gode som muligt. Der har kunnet være Spørgsmaal om, hvorvidt den danske Lovgivning er saa god som den tyske; der har kunnet være adskilligt at hente fra den tyske Lovgivning, som vilde kunne reformere den danske. Paa dette Punkt kunde det ærede Medlem Hr. Schmidt have gjort sin Indflydelse gældende. Der har ofte af de Tyske i Sønderjylland været rejst Kritik af dansk Lovgivning, og det havde været rigtigt, om denne Kritik, der er fremkommet f. Eks. fra tyske Arbejdere og fra den tyske Befolkning i det hele taget, havde faaet sit Udtryk gennem det ærede Medlem Hr. Schmidt, og om han havde gjort sin Indflydelse gældende for at gøre et Reformarbejde, saaledes at de Tyskere, der er blevet indlemmet i Danmark, kunde komme til at leve under gode Forhold her. Jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Schmidts Arbejde har været godt og indholdsløst og har været uden Betydning for de tyske Arbejdere og Smaakaarsfolk, som har givet ham deres Stemmer, og naar vi gaar til Valg igen, vil jeg haabe, at de Tyske dernede, de tyske Smaakaarsfolk, som er interesserede i, at man indenfor vort Lands Grænser faar en god Lovgivning, vil undlade at give det ærede Medlem Hr. Schmidt deres Stemmer.

Under den højtærede Justitsministers Omtale af de Udvisninger, der har været fremdragne her i Tinget, nævnte han, at arbejdsløse, der var uden fast Opholdssted, kunde udvises. Jeg mener, at vi her er inde paa et farligt Punkt; jeg kender nemlig Eksempler paa, at naar Folk er blevet afskediget eller er gaaet fra deres Tjeneste, fordi de har fundet, at de ikke blev godt behandlet af deres Husbond, har deres Husbond søgt at angive dem til Politiet for at søge at faa Politiet til at udvise dem. Dette er uheldigt. Naar en Udlænding gaar fra sin Tjeneste og ikke har nogen ny Tjeneste eller noget andet Opholdssted i det Øjeblik, kan han udvises; men jeg mener i alt Fald, at der da maa gives en saadan Mand en vis Respit, saa han kan søge nyt Arbejde, og ikke alene paa det Grundlag skal kunne udvises. Jeg mindes fra sidste Foraar, at der i Nærheden af Christiansfeld var en Mand, som i flere Aar havde været hos sin Husbond; det var imidlertid paa den Tid, da der var Generalstrejke i Byerne,

og denne Mand søgte at faa Gaardens Folk til ogsaa at strejke. Han blev uenig med sin Husbond og forlod Tjenesten, og dette førte til, at til Trods for at denne Mand havde været i sin Tjeneste i mange Aar til sin Husbonds Tilfredshed, anmeldte Husbonden ham dog til Statspolitiet og søgte at faa dette til at udvise ham. Der blev ganske vist sat andre Bestræbelser i Gang, saa det ikke lykkedes, men jeg mener, at slikt ikke burde kunne finde Sted.

Jeg var glad ved en Udtalelse, der fremkom fra den højtærede Justitsminister, og som lød paa, at den tyske Befolkning i Sønderjylland skulde have samme Ret som den danske Befolkning, men skulde heller ikke have nogen Forrettigheder for den danske Befolkning. Jeg mener ogsaa, at saadan bør det være. Der skal være lige Ret for begge Parter. De skal ikke mærke til, at de ikke er Danske, selv om de er kommet herind; de skal mødes med al Hensynsfuldhed. Men man har ogsaa Krav paa, at man saa ikke fra deres Side søger at skabe Uro.

Der blev af det ærede Medlem Hr. Mads Gram udtalt, at den sønderjydske Befolkning ønskede at staa lige med den øvrige danske Befolkning; den ønskede at have lige Rettigheder og lige Pligter; den vilde ikke betragtes som en Koloni eller som en Del, der i Virkeligheden laa udenfor det egentlige Danmark, men vilde være eet med Danmark og vilde bære Byrderne og have Rettighederne sammen med den øvrige danske Befolkning. Saaledes har jeg ogsaa forstaaet, at den Lovgivning, der er blevet skabt i Løbet af denne Rigsdagssamling, har formet sig helt igennem, idet man har tilstræbt at give lige Rettigheder, saaledes at den gamle Grænse maatte blive slettet helt og fuldt. Jeg vil ogsaa haabe, at det fremtidige Lovgivningsarbejde, der skal gøres, helt og holdent maa gaa ud paa at slette denne Grænse, saaledes at det Sønderjylland, der blev indlemmet i Danmark, maa blive eet med Danmark helt igennem.

Pitzner: Jeg beklager meget, at den højtærede Statsminister ikke kunde gaa ind paa det Ønske, jeg udtalte om Nedsættelse af en Finanskommission. Den højtærede Minister udtalte, at han fandt ikke en saadan paakrævet, og at den ikke vilde faa Betydning overfor Udarbejdelsen af den kommende Finanslov. Det er rigtigt, at saa hurtigt vilde den ikke kunne virke; men naar den højtærede Minister